अथ द्वादशोऽनुवाकः ।

एकादशे प्रयाजप्रैषा उक्ताः । अथ द्वादशे प्रयाजयाज्या आप्रियोऽभिधीयन्ते । तत्र प्रथमामाह । "समिद्धो अग्निरश्विना । तप्तो घर्म्मो विराट् सुतः । दुहे धेनुः सरस्वती । सोमꣳ शुक्रमिहेन्द्रियम्" इति । हे अश्विनौ समिद्धः सन्दीप्तः समिन्नामकः प्रथमप्रयाजदेवोऽग्निः तप्तो घर्म्मः सन्तप्तप्रवर्ग्यसदृशः विराट् विशेषेण राजमानः सुत उत्पन्नः तथाविधः सन् प्रीणयित्री सरस्वती शुक्रं शुद्धमिन्द्रियम् इन्द्रियवृद्धिहेतुं सोमं सोमसदृशं हविः दुहे दोग्धि सम्पादयति ॥

द्वितीयामाह । "तनूपा भिषजा सुते । अश्विनोभा सरस्वती । मध्वा रजाꣳसीन्द्रियम् । इन्द्राय पथिभिर्वहान्" इति । तनूपा द्वितीयप्रयाजदेवः भिषजौ चिकित्सकौ अश्विनावुभौ सरस्वतीत्येते देवा सुते प्रवृत्ते कर्म्मणि मध्वा मधुना रसेन युक्तानि रजांसि रञ्जकानि विविधमिन्द्रियं हविर्जन्यं सामर्थ्यं चेन्द्रार्थं पथिभिरनुष्ठानरूपैः मार्गैः वहान् वहन्तु सम्पादयन्तु ॥

तृतीयामाह । "इन्द्रायेन्दुꣳ सरस्वती । नराशꣳसेन नग्नहुः [१] । अधातामश्विना मधु । भेषजं भिषजा सुते" इति । नराशंसो मन्त्रपाठक्रमेण तृतीयप्रयाजदेवः, तेन सहिता सरस्वती इन्द्रार्थमिन्दुम् ऐश्वर्य्यकरं हविःसारं, नग्नहुः एतच्छब्दवाच्यं स्थूलयवपिष्टसक्तुरूपं सम्पादयतीति शेषः । अश्विना